

Міністерство освіти і науки України
Кафедра політичних наук і права
Рада молодих вчених Університету Ушинського
Наукове товариство студентів, аспірантів, докторантів і
молодих вчених

VI Всеукраїнська науково-практична конференція
студентів та
молодих вчених
«СУЧАСНІ ВИКЛИКИ СОЦІАЛЬНО-ПОЛІТИЧНОГО
РОЗВИТКУ: ПОЛІТИКО-ПРАВОВІ ТА СОЦІАЛЬНО-
ЕКОНОМІЧНІ ВИМІРИ»
22 травня 2026 року

м. Одеса

УДК: 32+316]-043.86:3.073(477)

C91

Рекомендовано до друку рішенням

Вченої ради ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського» (протокол № 15 від 26 червня 2026 року)

Рецензенти:

Коч С. В., доктор політичних наук, професор, завідувач кафедри політології Одеського національного університету імені І. І. Мечникова

Гедікова Н. П., доктор політичних наук, професор, професор кафедри політичних наук і права ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»

C91 «Сучасні виклики соціально-політичного розвитку: політико-правові та соціально-економічні виміри» [Електронний ресурс] : матеріали VI Всеукраїнської науково-практичної конференції студентів та молодих вчених (м. Одеса, 22 травня 2026 р.) / за заг. ред. д. політ. н. С. М. Наумкіної, к. політ. н. С. А. Дмитрашко, к. пол. н. І. І. Пронози. Одеса : ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського», 2026. 266 с.

22 травня 2026 року у ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського» проведено VI Всеукраїнську науково-практичну конференцію студентів та молодих вчених, в якій взяли участь представники закладів вищої освіти України, студенти, магістри, аспіранти та докторанти, представники дипломатичної служби України. До збірника увійшли тези доповідей з актуальних питань політичного процесу України та світу, міжнародних відносин та дипломатії. Видання адресоване науковим та науково-педагогічним працівникам закладів вищої освіти, студентам, магістрам, аспірантам, докторантам та всім, хто цікавиться питаннями політичної науки, дипломатії, права та філософії.

© автори тез

© ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського», 2026

Микитей Артем	ПОЛІТИКО-ПРАВОВИХ ТРАНСФОРМАЦІЙ СТАНОВЛЕННЯ ДЕРЖАВНОЇ ПОЛІТИКИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДОБРОЧЕСНОСТІ СУДОВОЇ ВЛАДИ В УКРАЇНІ (1991–2013)	104
Мініцький Валерій	ГРОМАДЯНСЬКЕ СУСПІЛЬСТВО ЯК ЧИННИК ПОЛІТИЧНОЇ ТРАНСФОРМАЦІЇ УКРАЇНИ В ПЕРІОД ПОВОЄННОЇ ВІДБУДОВИ	108
Мужеляк Юлія	МОВНІ ЗАСОБИ МАНІПУЛЯЦІЇ В УКРАЇНСЬКОМУ ПОЛІТИЧНОМУ ДИСКУРСІ В УМОВАХ ПОВНОМАСШТАБНОЇ ВІЙНИ	113
Овчарова Анастасія	КОМУНІКАЦІЙНИЙ ВИМІР ТРАНСФОРМАЦІЇ ВИМОГ ДО СТУДЕНТА У СУЧАСНІЙ ВИЩІЙ ОСВІТІ	116
Онищенко Анастасія	ПОНЯТТЯ ТА ОЗНАКИ АДМІНІСТРАТИВНИХ ПОСЛУГ. РОЗМЕЖУВАННЯ РІЗНИХ ВИДІВ ПОСЛУГ	121
Підгорна Крістіна	АДМІНІСТРАТИВНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЮРИДИЧНИХ ОСІБ	124
Побережець Валерія	КІБЕРБЕЗПЕКА УКРАЇНИ В УМОВАХ ГІБРИДНОЇ ВІЙНИ: ПРОБЛЕМИ, ТРАНСФОРМАЦІЯ ТА СТРАТЕГІЧНЕ ЗНАЧЕННЯ	127
Роман Вікторія	МІГРАЦІЯ УКРАЇНЦІВ–БІЖЕНЦІВ ВІД ВІЙНИ В ПРИЙМАЮЧІ КРАЇНИ ЯК ГЛОБАЛЬНИЙ ВИКЛИК СУЧАСНИХ ТРАНСФОРМАЦІЙ ДЛЯ УКРАЇНИ ТА ЄС	131
Степанюк Дарина	ФРАНЦІЯ ЯК ГЛОБАЛЬНИЙ ЛІДЕР У СУЧАСНОМУ СВІТІ: МІЖНАРОДНО- ПОЛІТИЧНИЙ І СОЦІОКУЛЬТУРНИЙ ДИСКУРСИ	136
Столяров Іван	ЮРИДИЧНІ ФАКТИ В КРИМІНАЛЬНОМУ ПРАВІ	140

ФРАНЦІЯ ЯК ГЛОБАЛЬНИЙ ЛІДЕР У СУЧАСНОМУ СВІТІ: МІЖНАРОДНО-ПОЛІТИЧНИЙ І СОЦІОКУЛЬТУРНИЙ ДИСКУРСИ

Степанюк Дарина Василівна

здобувачка 1 курсу магістратури спеціальності
«Міжнародні відносини», ОПП «Дипломатія і міжнародне співробітництво»,
Навчально-науковий інститут міжнародних відносин
Київського національного університету імені Тараса Шевченка

Науковий керівник:

Ціватий Вячеслав Григорович

к. істор. н., доцент, Заслужений працівник освіти України,
доцент кафедри міжнародних організацій і дипломатичної служби,
Навчально-науковий інститут міжнародних відносин
Київського національного університету імені Тараса Шевченка

У ХХІ столітті Франція залишається одним із найвпливовіших гравців у міжнародній системі завдяки своєму історичному спадку, дипломатичним традиціям, військовому потенціалу, статусу ядерної держави та постійному членству в Раді Безпеки ООН [3, с. 112]. У французькій зовнішній політиці традиційно наголошується на стратегічній незалежності, міжнародному впливі та активній участі у світовій дипломатії [2, с. 68]. Водночас держава рішуче підтримує багатосторонню співпрацю та європейську інтеграцію як важливі інструменти зміцнення як національної, так і міжнародної безпеки [1, с. 3]. Актуальність цієї теми пов'язана зі зростаючим значенням міжнародної співпраці у вирішенні сучасних глобальних викликів та розуміння ролі Франції в трансформації міжнародного порядку та системи міжнародних відносин.

Франція історично розглядала себе як державу з особливою місією та глобальними обов'язками. Згідно з голлістською традицією, французька зовнішня політика поєднує національний суверенітет, стратегічну автономію та прагнення зберегти міжнародний престиж і вплив. Шарль де Голль вважав, що Франція повинна проводити незалежну зовнішню політику, вільну від

домінування великих наддержав, продовжуючи при цьому відігравати важливу роль у світовій політиці [2, с. 69]. Ці історичні принципи продовжують впливати на сучасну зовнішню політику, оскільки французькі лідери все ще прагнуть поєднувати національну незалежність з активною міжнародною участю та багатостороннім співробітництвом і багатосторонньою дипломатією [1, с. 1-2].

Сучасна зовнішня політика Франції рішуче підтримує багатосторонність та міжнародні інститути. Президент Еммануель Макрон неодноразово наголошував, що Європа є найважливішою платформою, за допомогою якої можна ефективно вирішувати сучасні глобальні виклики. Франція дедалі частіше розглядає Європейський Союз не лише як економічний проєкт, а й як політичного та стратегічного гравця, здатного зміцнити європейський суверенітет та міжнародний вплив [1, с. 2]. Франція бере активну участь у діяльності таких провідних міжнародних організацій, як Організація Об'єднаних Націй, НАТО, Європейський Союз, «Велика сімка» та «Велика двадцятка». Через ці організації країна сприяє колективній безпеці, дотриманню міжнародного права, співпраці у сфері клімату, заходам з протидії тероризму та дипломатичному діалогу.

Французькі політичні діячі вважають, що глобальні проблеми потребують колективних міжнародних рішень та тіснішої співпраці між державами та інституціями. Одним із важливих аспектів французької багатосторонньої політики є концепція європейської стратегічної автономії. Згідно з баченням Е. Макрона, посилення європейської оборони та політичної інтеграції зміцнить міжнародні позиції Європи та зменшить надмірну залежність від зовнішніх сил. Франція також підтримує регіональні багатосторонні ініціативи за межами Європи. Наприклад, було створено ініціативи «G5 Сахель» в Африці з метою зміцнення регіонального співробітництва у сфері безпеки для боротьби з тероризмом, організованою злочинністю та політичною нестабільністю [1, с. 2]. Ця ініціатива свідчить про намагання поєднати національні інтереси з більш широким міжнародним і регіональним співробітництвом.

Одним із найважливіших пріоритетів сучасної французької зовнішньої політики є посилення залучення до Індо-Тихоокеанського регіону. Індо-

Тихоокеанський регіон став центром світової геополітики через економічну конкуренцію, стратегічне суперництво та зростаючу напруженість між США та Китаєм. Франція вважає себе індо-тихоокеанською державою завдяки своїм заморським територіям, військовій присутності, виключним економічним зонам та французьким громадянам, які проживають у цьому регіоні. Стратегія в цьому регіоні спрямована на зміцнення морської безпеки, економічного співробітництва, дипломатичних партнерств та регіональної стабільності. Держава прагне співпрацювати з Індією, Японією та Австралією і при цьому – балансувати співпрацю із США та Китаєм [3, с. 121-122].

Сучасна багатостороння співпраця стикається з численними політичними, технологічними, соціокультурними та інституційними викликами. На сучасну дипломатію значний вплив чинять цифровізація, технології швидкого обміну інформацією, соціальні мережі та зростаюча роль недержавних суб'єктів у міжнародних відносинах. Уряди більше не мають повного контролю над комунікацією у сфері зовнішньої політики, оскільки інформація зараз швидко поширюється через цифрові платформи та міжнародні мережі. Ще одним викликом для Франції є пошук балансу між національним суверенітетом та зростаючою необхідністю міжнародної співпраці [2, с. 75-77]. Сучасні глобальні виклики, такі як зміна клімату, тероризм, міграція та економічна нестабільність, вимагають колективних міжнародних відповідей та сильнішої багатосторонньої координації [3, с. 122].

Франція намагається реагувати на сучасні міжнародні проблеми, поєднуючи традиційні дипломатичні важелі впливу з підтримкою багатостороннього співробітництва та європейської інтеграції. Зовнішня політика Е. Макрона свідчить про прагнення зміцнити Європу в політичному, економічному, соціокультурному та військовому плані, зберігаючи при цьому міцні міжнародні партнерські відносини. Європейський Союз залишається центральним елементом стратегії зовнішньої політики, оскільки розглядається як важливий механізм для збільшення глобального впливу Європи та захисту

європейських інтересів у міжнародній системі, що стає дедалі більш конкурентною [1, с. 3].

Французька Республіка також підтримує посилення європейського оборонного співробітництва та стратегічної автономії, залишаючись прихильною НАТО та трансатлантичному співробітництву, а також продовжує інвестувати в дипломатію, військовий потенціал, регіональні партнерства, медичну сферу та міжнародні ініціативи, щоб зберегти свою роль як одного з головних глобальних гравців (глобальних акторів) [4, с. 38-40; 5, с. 59-63].

Отже, Франція продовжує відігравати важливу роль як глобальний гравець, поєднувати стратегічну незалежність, підтримку європейської інтеграції та прихильність до багатостороннього співробітництва. Однак країна також стикається з серйозними викликами, спричиненими геополітичним суперництвом та складністю глобального врядування. Французька Республіка прагне адаптуватися до цих реалій шляхом зміцнення міжнародних партнерств, підтримки багатосторонніх інституцій та модернізації дипломатичних стратегій. Незважаючи на певні обмеження, Франція залишається відданою збереженню своєї ролі як впливового глобального гравця (глобального актора) та захисника міжнародної співпраці у XXI столітті.

Список використаних джерел:

1. Darnis, J. P. (2017). *Macron's Foreign Policy: Not a Zero Sum Game* (IAI Commentaries 17/02). Istituto Affari Internazionali.
2. Van Herpen, M. H. (2004). Chirac's Gaullism: Why France has become the driving force behind the effort to build an autonomous European defence. *Romanian Journal of European Affairs*, 4(1), 69–85
3. Veress, H. (2021). France as a Middle Power in the Shadow of Great Powers After the Pandemic. *Foreign Policy Review*, 14, 112–126. <https://doi.org/10.47706/kkifpr.2021.3.112-126>
4. Ціватий, В.Г. (2026). Медична дипломатія, валеологічна дипломатія і міжнародне медичне право в умовах глобалізаційних змін: світові, європейські і національні стандарти. *«Medfocus»: науково-аналітичне видання*. № 2, 38-40.

5. Авер'янов, С.В. & Ковтун, О.Ю. (2026). Перспективи європейської та євроатлантичної інтеграції України в контексті оновленої Стратегії національної безпеки США (2025). *Нотатки сучасної науки. Мультидисциплінарний науковий часопис*. № 36, 59-63.

ЮРИДИЧНІ ФАКТИ В КРИМІНАЛЬНОМУ ПРАВІ

Столяров Іван Олександрович

Студент 3 курсу спеціальності «Право», Навчально-наукового інституту

психології та суспільних наук,

Університет Ушинського, м. Одеса

Науковий керівник:

Долженков Олександр Федорович,

д. юрид. н., професор, професор кафедри політичних наук і права,

Університет Ушинського, м. Одеса

Тематика юридичних фактів у кримінальному праві України обрана з огляду на її ключову роль у функціонуванні системи кримінально-правового регулювання. Юридичні факти є тією основою, яка з'єднує правові норми зі справжніми життєвими ситуаціями. Без встановлення відповідного юридичного факту неможливо утворення кримінально-правових відносин, притягнення особи до відповідальності чи накладення покарання. Актуальність теми посилюється процесами реформування українського кримінального законодавства, потребою його відповідності європейським правовим стандартам, а також вирішенням практичних проблем, пов'язаних із кваліфікацією правопорушень. Як свідчить судова практика, чимало помилок у кримінальних провадженнях спричинені саме некоректним встановленням або аналізом юридичних фактів, що здатне призводити як до незаконного переслідування невинних осіб, так і до уникнення покарання винними [1].

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
КАФЕДРА ПОЛІТИЧНИХ НАУК І ПРАВА
РАДА МОЛОДИХ ВЧЕНИХ УНІВЕРСИТЕТУ
УШИНСЬКОГО
НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО СТУДЕНТІВ,
АСПІРАНТІВ, ДОКТОРАНТІВ І МОЛОДИХ
ВЧЕНИХ**

**VI Всеукраїнська науково-практична конференція студентів та
молодих вчених
«СУЧАСНІ ВИКЛИКИ СОЦІАЛЬНО-ПОЛІТИЧНОГО РОЗВИТКУ:
ПОЛІТИКО-ПРАВОВІ ТА СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНІ ВИМІРИ»**

м. Одеса, 22 травня 2026 року

**Матеріали друкуються в авторській редакції.
Відповідальність за точність поданих фактів, цитат, цифр, прізвищ
тощо несуть автори.**